

И, ако мислишъ, че ти по-приляга, —
Азъ робъ, ти господарь

ФАУСТЪ.

Какво ще искашъ зарадъ тѣзъ услуги?

МЕФИСТОФЕЛЬ.

А ти ще имашъ много дългъ скрокъ!

ФАУСТЪ.

Не, дяволътъ е егоистъ жестокъ,
Не прави току тъй добро на други.
Условие ми точно дай сега,
Бѣда е въ кжши съ като тебъ слуга.

МЕФИСТОФЕЛЬ.

Ще служа тебъ, додѣ си на земята,
Безотдихъ и безспиръ ще тичамъ вредъ;
Кога се срѣщнемъ пакъ на онзи свѣтъ,
Отъ тебъ ще искамъ сжщото въ отплата.

ФАУСТЪ

За онзи свѣтъ не щж да зная нищо,
Направишъ ли отъ тоя пепелище,
Слѣдъ него нека има другъ;
Отъ тазъ земя сж моитѣ желанья,
Туй слънце грѣй на моитѣ страданья —
За тѣхъ да мисля шомъ прѣстана,
Да става щото ще — и тамъ и тукъ!
Не искамъ вече да ми се говори
Дали и послѣ ще се люби и страдай,
Дали и въ оня край
Ще има Долу и ще има Горѣ.